

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **Mgr. V. D., IČO: X**
sídlem P. 2476/102a, B.

zast. advokátem Mgr. Petrem Čechlovským
sídlem Purkyňova 2476/102a, 612 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2024, č. j. S-JMK 153701/2024, sp. zn. S-JMK 147315/2024/OD/VW,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2024, č. j. S-JMK 153701/2024, sp. zn. S-JMK 147315/2024/OD/VW („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 11. 6. 2024, č. j. OPD-67665/23-115, sp. zn. OPD-67665/23-RUT/V („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů („zákon o silničním provozu“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Neznámý řidič měl svým jednáním porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že na pozemní komunikaci Mečířova 36 v Brně dne 24. 10. 2022 v 9:02 hodin nedodržel stanovenou povinnost vyplývající z dopravní značky B29 „Zákaz stání“ v době blokového čištění. Jednání neznámého řidiče mělo znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za spáchaný přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul závěry prvostupňového rozhodnutí, zrekapituloval odvolací námitky žalobce a popsal průběh správního řízení. K odvolacím námitkám žalobce se vyjádřil tak, že žalobce se mohl seznámit se spisovým materiálem a nebyl zkrácen na svých právech, pokud byla jeho žádost o nařízení ústního jednání usnesením zamítnuta. Správní orgán vyložil, z jakých důvodů neprovedl navržené důkazy. Současně nashromáždil dostatečné důkazy a zjistil skutkový stav věci nade vší pochybnost, provádění dalších důkazů dle požadavků žalobce by bylo zcela nadbytečné. Žalobce shromážděné důkazy relevantně nezpochybnil, po správním orgánu požadoval prokazování negativních skutečností. Není pravda, že by správní orgány musely prokazovat žalobcem tvrzené verze skutkového děje, to by vedlo ke zcela absurdním situacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35). Není pochybením žalovaného, pokud napadené rozhodnutí vydal dříve, než bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti procesním usnesením prvostupňového orgánu. Žalobci byla uložena pokuta na spodní hranici zákonného rozpětí, jednalo se o pokutu zcela přiměřenou a odůvodněnou.

II. Žaloba

4. Žalobce požadoval provedení ústního jednání ve věci již od počátku řízení. Správní orgány pracují s podklady, které by měly sloužit jako důkazy. Z nich mají zjišťovat skutečnosti, na jejichž základě založí své skutkové závěry. Správní orgány činí závěry, aniž by předtím učinily jakákoliv relevantní skutková zjištění či alespoň měly k dispozici důkazy, z nichž by mohly taková zjištění činit.
5. Žalobce se dne 27. 6. 2024 opětovně seznámil se spisem, zjistil, že zde stále nejsou jakékoliv důkazy o tom, že by došlo k jednání, které je mu kladeno za vinu. Zároveň zjistil vícero pochybení správního orgánu.
6. Pověřená osoba Bc. A. R. se procesně vůbec neseznámila s jediným z důkazů, přesto ve věci vydala rozhodnutí. Správní orgán neprošetřil, zda byla Bc. Š. D., správní referentka, oprávněna zpřístupňovat si správní spis včetně osobních údajů žalobce.

7. V protokolu o provedení dokazování mimo ústní jednání ze dne 8. 2. 2024 je uvedeno, že jako důkaz bylo provedeno „vyjádření Městské části Brno-Královo Pole“ bez bližšího určení (např. datem). V napadeném rozhodnutí již je vyjádření specifikováno datem a nově je uvedeno, že součástí vyjádření jsou i přílohy. O těchto „přílohách“ však předem správní orgán (ve výzvě k seznámení se s nimi z 19. 1. 2024) žalobce nijak neinformoval, ani je neuváděla Bc. Š. D. v protokolu ze dne 8. 2. 2024.
8. Správní orgán dle žalobce provedl pouze jednou řádně dokazování mimo ústní jednání dne 17. 7. 2023, následně po změně pověřené osoby toto dokazování nezopakoval. Následně dne 8. 2. 2024 nesprávně provedl důkazy mimo ústní jednání, neprovedl však důkazy, z nichž ve svém rozhodnutí vycházel. Správní orgán vůbec neprovedl důkazy navržené žalobcem (např. fotografie poházených značek), ale současně uvedl, že nejsou pro věc podstatné a že k nim nebude přihlížet. Správní orgán vycházel z tvrzených důkazů, které neprovedl, a které ani nebyly k 27. 6. 2024 založeny ve spisu. Napadené rozhodnutí vychází z protokolu o rozmístění značek, aniž by takový dokument byl součástí spisu. Žalovaný na námitku žalobce v tomto směru nezareagoval.
9. Žalobce opakovaně navrhoval provedení ústního jednání ve věci, navrhoval rovněž provedení konkrétních důkazů. Jeho návrhům však nebylo vyhověno. Z odůvodnění usnesení lze vyčíst zcela zjevně nepravdivý závěr, že účastník „nenavrhuje provedení žádného dalšího relevantního důkazu.“ Žalobce navrhl nařízení ústního jednání i v odvolání.
10. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí a rozhodnutí o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání, aniž by rozhodl o návrhu žalobce na nařízení ústního jednání ve věci projednání obou těchto odvolání. Zároveň žalovaný rozhodl o odvolání žalobce předtím, než rozhodl o dalších procesních odvoláních žalobce v téže věci, a to o odvolání proti neuskutečnění ústního jednání, o odvolání proti stanovení lhůty a o blanketním a nedoplněném odvolání proti stanovení druhé lhůty.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Má za to, že správní orgány postupovaly zcela v souladu s platnou právní úpravou. Žalovaný pro stručnost odkázal na vypořádání napadeného rozhodnutí, v němž jsou námitky žalobce detailně vypořádány.

IV. Skutečnosti zjištěné se správního spisu

12. Součástí správního spisu je mj. oznámení podezření ze spáchání přestupku ze dne 25. 11. 2022, dle kterého neznámá osoba s blíže specifikovaným motorovým vozidlem nerespektovala dopravní značkou stanovený zákaz stání (zastavení) v době blokového čištění. Přílohou oznámení je fotodokumentace, na které je zachyceno dopravní značení a specifikované motorové vozidlo. U fotografií se vyskytuje údaj o času pořízení fotografií. Na č. l. 18 a 19 správního spisu je výtisk z portálu mapy.cz zachycující mapu oblasti, kde mělo dojít ke spáchání dopravního přestupku, je zde vyznačena adresa Mečířova 36 a zobrazena panoramatická fotografie místa. Přípisem ze dne 30. 5. 2023 (č. l. 20 správního spisu) byl žalobce vyrozuměn o provedení dokazování mimo ústní jednání a byl vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dle protokolu (č. l. 23 správního spisu) žalobce dne 14. 7. 2023 nahlížel do spisu a pořídil si fotografie celého spisu.

13. Dle protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 17. 7. 2023 (č. l. 24 správního spisu) byly provedeny důkazy obsažené ve spisovém materiálu. Žalobce se k úkonu nedostavil. Protokol podepsala oprávněná úřední osoba, správní referentka Ing. Z. J.
14. Přípisem doručeným správnímu orgánu dne 17. 7. 2023 (č. l. 27 správního spisu) žalobce k věci uvedl, že přenosné dopravní značení „*nebylo umístěno v souladu se zákonem, resp. v době zaparkování vozu nebylo umístěno vůbec.*“ Podle žalobce bylo třeba spisový materiál doplnit tak, aby bylo dáno najisto, že existuje zákonné správní rozhodnutí o umístění značek, že umístění značek bylo provedeno v souladu s tímto rozhodnutím, kdy byly značky umístěny, a zda byl v souvislosti s tímto značením řešen jakýkoliv incident (povalení značek či jejich přemístění).
15. Po dalším procesním vývoji věci správní orgán od Úřadu městské části Brno-Královo Pole obstaral vyjádření ze dne 18. 12. 2023 (č. l. 36 správního spisu), podle něhož bylo o umístění přechodného dopravního značení rozhodnuto opatřením obecné povahy, které nabylo právní moci dne 28. 2. 2022; rozmístění značek proběhlo nejpozději dne 17. 10. 2022; blokové čištění probíhalo v plánovaném termínu 24. 10. 2022; zákazová značka č. B29 „zákaz stání“ v ulici Mečířova platila v době 24. 10. 2022 od 8:00 do 12:00 hodin. Přílohou vyjádření bylo opatření obecné povahy (č. l. 57 správního spisu), plán umístění značek Signex (zejména č. l. 63 správního spisu) a dokument nadepsaný „*Předávací protokol – čištění,*“ který je ve výčtu příloh označen jako „*protokol o rozmístění značek*“ (č. l. 64 správního spisu). Přípisem ze dne 18. 1. 2024 (č. l. 69 správního spisu) byl žalobce vyzván o provedení dokazování mimo ústní jednání a byl vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.
16. Dle protokolu o provedení důkazů mimo ústní jednání ze dne 8. 2. 2024 (č. l. 72 správního spisu) byly provedeny důkazy obsažené ve spisovém materiálu. Z protokolu plyne, že z důvodu indispozice oprávněné úřední osoby bylo dokazování mimo ústní jednání provedeno správní referentkou Bc. Š. D., DiS.
17. Přípisem doručeným správnímu orgánu dne 20. 2. 2024 (č. l. 74 správního spisu) se žalobce k věci vyjádřil. Mimo jiné uvedl, že trvá na nařízení ústního jednání ve věci. Jako příklad pro zdůraznění potřeby nařídit konání ústního jednání žalobce uvedl, že dne 23. 10. 2023 zaznamenal poházené přenosné dopravní značení zakazující v místě stání následující den. Navrhl, aby si prvostupňový orgán vyžádal zprávu policie o tomto incidentu. Navrhl i obstarání a provedení dalších důkazních materiálů. Doložil fotografie povalených dopravních značek, týkajících se blokového čištění dne 24. 10. 2023.
18. Ve správním řízení bylo o přestupku žalobce rozhodováno opakovaně, první rozhodnutí o přestupku žalobce ze dne 16. 8. 2023 a druhé rozhodnutí o přestupku žalobce ze dne 28. 2. 2024 byly žalovaným zrušeny. Teprve prvostupňové rozhodnutí, které bylo již třetím rozhodnutím o přestupku žalobce, bylo žalovaným potvrzeno. Zároveň se žalobce v průběhu správního řízení opakovaně odvolával proti usnesením prvostupňového orgánu, kterými byl zamítnut návrh žalobce na konání ústního jednání ve věci. Žalovaný odvolání žalobce vždy zamítl.

V. Jednání před soudem a posouzení věci samé

19. Soud nařídil konání ústního jednání, které se uskutečnilo dne 12. 11. 2025 za přítomnosti žalobce, právního zástupce žalobce a zástupkyně žalovaného. Právní zástupci účastníků

řízení pouze odkázali na písemná podání (obsah žaloby, vyjádření k žalobě) a nad rámec správního spisu neměli žádné důkazní návrhy.

20. Po závěrečných návrzích soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s
21. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
22. Žaloba není důvodná.

K průběhu dokazování ve správním řízení

23. Přípisem ze dne 18. 1. 2024 byl žalobce vyrozuměn o provádění dokazování mimo ústní jednání dne 8. 2. 2024 a byl vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádření se k nim. V přípisu bylo jako avizovaný prováděný důkaz uvedeno vyjádření Městské části Brno-Královo Pole, nebyly zde však specifikovány přílohy tohoto vyjádření, kterými bylo opatření obecné povahy, plán umístění značek Signex a protokol o rozmístění značek.
24. Ze zákona neplyne, že by musel být žalobci předem avizován výčet důkazních prostředků, které budou mimo ústní jednání prováděny, či že by mu musel být sdělen výčet důkazních prostředků, se kterými se může seznámit a ke kterým se může vyjádřit. K seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí slouží účast žalobce na provádění dokazování mimo ústní jednání či nahlížení do spisu. Naopak k němu neslouží vyrozumění o provádění dokazování mimo ústní jednání ani výzva k seznámení se s podklady pro rozhodnutí.
25. Je pravda, že ani v protokolu o provádění dokazování mimo ústní jednání nejsou jednotlivé přílohy vyjádření Městské části Brno-Královo Pole specifikovány jako provedené důkazy. Dle § 53 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“), se o provedení důkazu listinou učiní záznam do spisu. Soud souhlasí s žalobcem v tom, že dle nadepsaného ustanovení měly být v protokolu o provádění dokazování specifikovány i přílohy vyjádření Městské části Brno-Královo Pole, jednalo se totiž o podstatné listinné důkazy, na nichž prvostupňový orgán založil zjištěný skutkový stav a ze kterých správní orgány vycházely. Bylo proto nutné zabývat se tím, zda toto pochybení mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku, resp. napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 As 80/2016–33).
26. V rozsudku ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 33/2016–53, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že provedení důkazu listinou mimo jednání bez toho, aby o tom byl vyhotoven protokol, je procesní vadou, která nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. *„Důkaz listinou je totiž specifický v tom, že účastník může zpochybňovat toliko správnost nebo pravost listiny, jejíž obsah je neměnný. Nachází-li se taková listina po celou dobu řízení ve spisu a účastník řízení se s ní může seznámit, nejde o vadu, která by mohla ovlivnit zákonnost řízení ani následného rozhodnutí, neboť účastník řízení nic nebrání ji jakkoli konfrontovat kdykoli v průběhu řízení.“* Zásadní je, zda se účastník mohl s daným důkazem seznámit a vyjádřit se k němu. Při splnění následujících podmínek: (i) založení listiny do spisu podle § 17 odst. 1 správního řádu a (ii) účastník řízení má možnost se s těmito listinami seznámit při nahlížení do spisu podle § 36 odst. 3 správního řádu, lze provádět dokazování i jednoduše tím, že je listina vložena do spisu (viz

těž rozsudky NSS ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 125/2011–163, a ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011–51).

27. V nyní řešené věci byly obě nadepsané podmínky naplněny. Veškeré listiny, na nichž byl založen zjištěný skutkový stav, jsou součástí spisové dokumentace. Není pravda, že by ve spisu chyběla příloha vyjádření Městské části Brno-Královo Pole, tedy dokument nadepsaný „*Předávací protokol – čištění*“, který je ve vyjádření v seznamu příloh označen jako „*protokol o rozmístění značek*“. Námitka nejspíš pramení z označení dokumentu prvostupňovým orgánem odlišně od samotného nadpisu dokumentu. Tato listina se však ve správním spisu nachází na č. l. 64. Žalobce byl přípisem ze dne 18. 1. 2024 vyzván k tomu, aby se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil. Skutečnost, že nebyly veškeré dílčí listiny v přípisu jednotlivě vyjmenovány, žalobce na jeho právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí nezkrátila. Žalobce se mohl s veškerými listinami seznámit při nahlížení do spisu dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce tak i učinil, byť teprve dne 27. 6. 2024, tedy teprve po vydání prvostupňového rozhodnutí.
28. Žalobce dále (teprve v žalobě) namítal, že v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem činily jednotlivé úkony různé oprávněné úřední osoby. Dle § 15 odst. 2 správního řádu úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby k tomu oprávněné podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu. V přestupkovém řízení byla nejprve určena oprávněnou úřední osobou Ing. Z. J. (č.l. 14 správního spisu) a dle záznamu ze dne 11. 12. 2023 došlo ke změně oprávněné úřední osoby; stala se jí Bc. A. R. (č.l. 53 správního spisu). Není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že by musela v celém řízení činit úkony pouze jedna oprávněná úřední osoba, naopak zákon výslovně používá plurál. Není vyloučeno, a není ani neobvyklé, že v jednom správním řízení činí úkony více oprávněných úředních osob (typicky s ohledem na požadavek zastupitelnosti, z organizačních důvodů atd.).
29. Dle protokolu o provádění dokazování mimo ústní jednání dne 8. 2. 2024 byl z důvodu zdravotní indispozice oprávněné úřední osoby úkon proveden správní referentkou Bc. Š. D., DiS, která však nebyla v dané věci oprávněnou úřední osobou. Ze spisu neplyne, že by správní referentka Bc. Š. D., DiS, byla oprávněna v řízení činit jakékoliv úkony. Soud tak musí konstatovat, že provedení úkonu osobou, která není v dané věci oprávněnou úřední osobou dle § 15 odst. 2 správního řádu je v rozporu s tímto ustanovením, dle kterého úkony v řízení provádí pouze oprávněné úřední osoby.
30. Je však zřejmé, že oprávněná úřední osoba, která zpracovala prvostupňové rozhodnutí Bc. A. R. se s celým správním spisem seznámila. Jedná se o oprávněnou úřední osobu, která v řízení konala většinu úkonů. Sice osobně neprováděla dokazování mimo ústní jednání dne 8. 2. 2024, zde však byly prováděny pouze listinné důkazy, které již byly založeny ve správním spise. Prvostupňové rozhodnutí je i na těchto listinných důkazech založeno.
31. Soud shrnuje, že přestože nebyl formálně dodržen postup stanovený správním řádem (dokazování provedla referentka, která nebyla oprávněnou úřední osobou, v protokolu o provádění dokazování mimo ústní jednání nejsou explicitně vyjmenovány přílohy vyjádření Městské části Brno-Královo Pole), žalobce se mohl s veškerými důkazy seznámit a vyjádřit se k nim (jednalo se pouze o listinné důkazy). Zjištěné vady řízení jsou takového charakteru, že nemohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Zjištěný skutkový stav

32. Dle žalobce ve spisu nejsou důkazy o tom, že by došlo k jednání, které je mu kladeno za vinu. Žalobce ve správním řízení opakovaně tvrdil, že když na místě předchozího dne zaparkoval, nenacházelo se tam žádné dopravní značení.
33. Z oznámení o spáchání přestupku a z přiložené fotodokumentace plyne, že v okamžiku spáchání přestupku se dopravní značení na místě nacházelo. To žalobce ani nezpochybňuje. Dopravní značení zachycené na fotografiích vypadá zcela standardně, není povaleno ani znehodnoceno.
34. Z vyjádření Městské části Brno-Královo Pole ze dne 18. 12. 2023 pak plyne, že dopravní značení bylo na místo umístěno nejpozději dne 17. 10. 2022. Uvedené koresponduje s opatřením obecné povahy o dočasném zákazu stání na místních komunikacích ze dne 14. 3. 2022, z něhož plyne, že přenosné dopravní značky budou umístěny na komunikaci min. 7 dnů před termínem blokového čištění a že navrhovatel je povinen umístěné svislé přenosné dopravní značení řádně udržovat (str. 5 veřejné vyhlášky, jímž bylo opatření obecné povahy oznámeno). Z dokumentu na čl. 64 správního spisu, nadepsaného jako „*Předávací protokol – čištění*“, který správní orgán I. stupně označuje jako „*protokol o rozmístění značek*“, plyne, že zhotovitel FALKY, spol. s r. o., vykonal pro Statutární město Brno, úřad městské části Brno – Královo Pole, činnost spočívající mimo jiné v rozmístění dopravního značení, a to nejpozději dne 17. 10. 2022.
35. Soud doplňuje, že na fotografii nacházející se na č. l. 4 správního spisu je zachyceno vozidlo žalobce a ulice, kde se vozidlo nacházelo. Z této fotografie je zřejmé, že v ulici nestojí kromě vozidla žalobce žádné jiné vozidlo. I na základě toho lze usuzovat na to, že dopravní značení v místě skutečně bylo v předchozích dnech v souladu s opatřením obecné povahy umístěno. Pokud by dopravní značení na místo umístila hlídka městské policie předtím, než pořídila fotodokumentaci, jak žalobce předestřel v odvolání na č. l. 41 správního spisu, pravděpodobně by v ulici v této obytné oblasti parkovali i další řidiči.
36. Ze všech nadepsaných podkladů tak vyplývá, že dopravní značení bylo rozmístěno nejpozději dne 17. 10. 2022. Z absence jakýchkoliv dalších vozidel v ulici lze dovozovat, že značení v místě bylo den před blokovým čištěním. Z ničeho zároveň neplyne, že by bylo s dopravním značením neoprávněně manipulováno. Zjištěné skutečnosti vyvrací tvrzení žalobce, že se dne 23. 10. 2022 v místě dopravní značení nenacházelo. Žalobce (resp. nezjištěný řidič vozidla) si jej buď nevšimnul nebo včas zapomněl vozidlo přeparkovat.

Důkazy navrhované žalobcem

37. Přípisem ze dne 20. 2. 2024 žalobce doložil fotografie povaleného přechodného dopravního značení k blokovému čištění, které se mělo konat dne 24. 10. 2024. Dále žalobce navrhl provedení dokazování správním rozhodnutím o umístění dopravního značení, protokolem o zveřejnění správního rozhodnutí o umístění dopravního značení, protokolem o umístění značení osobou, která prováděla toto umístění dle správního rozhodnutí a vyjádřením příslušného orgánu, zda byl v souvislosti s tímto značením řešen jakýkoliv incident jako povalení značek či jejich přemísťování. Konečně také požadoval provedení důkazu o tom, zda skutečně k blokovému čištění došlo.
38. Tyto navrhované důkazy byly správním orgánem I. stupně obstarány a provedeny. Konkrétně tedy byla do správního spisu založena veřejná vyhláška, jíž bylo oznámeno opatření obecné povahy o dočasném zákazu stání na místních komunikacích ze dne 14. 3. 2022; včetně informace o počátku a konci vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce. Rovněž

byl do správního spisu založen již zmiňovaný Předávací protokol – čištění, o umístění dopravního značení společností FALKY, spol. s r. o. Z vyjádření Městské části Brno-Královo Pole z 18. 12. 2023 pak plyne, že k blokovému čištění v termínu 24. 10. 2022 skutečně došlo.

39. Soud souhlasí se správními orgány v tom, že fotografie povaleného přechodného dopravního značení k blokovému čištění, které se konalo rok poté, co došlo ke spáchání přestupku, není pro věc relevantní. Nemůže nikterak osvětlit relevantní skutkový stav v okamžiku, kdy došlo ke spáchání přestupku žalobce.
40. Pokud jde o důkazní návrh žalobce v podobě vyjádření příslušného orgánu o tom, zda byl v souvislosti s tímto značením řešen jakýkoliv incident jako povalení značek či jejich přemísťování, jedná se o důkazní návrh nadbytečný a doplnění tohoto důkazního návrhu by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Kromě obecného tvrzení žalobce o absenci dopravního značení neexistovala žádná indicie svědčící o tom, že by bylo s dopravním značením jakkoliv neoprávněně manipulováno. Z vícero podkladů pro rozhodnutí plynulo, že značení bylo umístěno v souladu se zákonem a nacházelo se na místě i v době spáchání přestupku. V tomto ohledu byl skutkový stav věci zjištěn zcela dostatečně, bez důvodných pochybností.
41. V žalobě žalobce tvrdí, že navrhoval provedení dokazování výsledkem svědků, kteří by mohli potvrdit řádné rozmístění značek a policistů, kteří by mohli potvrdit, zda značky nebyly povaleny, odneseny, či jinak zneškodněny. Toto žalobní tvrzení není pravdivé, provedení takových důkazů žalobce v prvostupňovém řízení nenavrhoval. Učinil tak teprve v odvolání, žalovaný však na str. 4 bod 2 napadeného rozhodnutí uvedl, proč nespátňuje důvody pro vyslechnutí svědků. Žalovaný se s prvostupňovým rozhodnutím ztotožnil i pokud jde o neprovedení dalších důkazních návrhů žalobce. Konstatoval, že provádění dalších důkazů dle návrhů žalobce by bylo nadbytečné. S tím se soud ztotožnil.

Nekonání ústního jednání

42. Žalobce se rovněž vymezoval proti tomu, že ani přes jeho opakované návrhy ve věci nebylo konáno ústní jednání.
43. Dle § 80 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich („zákon o odpovědnosti za přestupky“) *správní orgán může nařídit ústní jednání.*
44. Dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky *„správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvý.“*
45. Žádost o nařízení ústního jednání nezakládá nárok na to, aby se ústní jednání konalo. Znamená, že správní orgán má takovou žádost posoudit a buď nařídit ústní jednání, nebo usnesením takový návrh zamítnout. Kritériem pro posouzení návrhu je, zda je nařízení ústního jednání nezbytné k uplatnění práv obviněného z přestupku a bude záviset na okolnostech konkrétní věci.
46. V řízení o přestupcích nemají správní orgány povinnost nařídit ústní jednání vždy; dokazování je primárně provedeno listinnými důkazy. V případě, že správní orgán vychází

pouze z listinných důkazů, má účastník řízení dostatečný prostor k uplatnění svých práv v řízení i bez nařízení jednání (viz rozsudky NSS ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 166/2015-29, bod 22, ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 277/2015-33, body 19-22, ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, body 21-24).

47. Seznámit se s podklady rozhodnutí lze i v rámci nahlížení do spisu, což žalobce dvakrát učinil. Možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí pak lze realizovat i písemně. Písemně lze rovněž podávat důkazní návrhy, což žalobce učinil také. Nelze souhlasit s tím, že by mělo být ústní jednání vždy konáno proto, aby žalobce mohl předložit nové, překvapivé a předem neavizované důkazy. Takový účel neodpovídá nezbytnosti konání ústního jednání k uplatnění práv žalobce.
48. V nyní řešené věci byl zjištěný skutkový stav založen pouze na listinných důkazech, ze shora nadepsané judikatury plyne, že v případě, že správní orgán vychází pouze z listinných důkazů, má účastník řízení dostatečný prostor k uplatnění svých práv v řízení i bez nařízení jednání. I zdejší soud proto dospěl k závěru, že konání ústního jednání v řízení před správními orgány nebylo nezbytné k uplatnění práv žalobce.
49. Žalobce v průběhu správního řízení opakovaně navrhoval konání ústního jednání. Jeho žádosti však nebylo vyhověno. S žalobcem soud nemůže souhlasit v tom, že by se na správní řízení o přestupku bezmezně vztahoval čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod tak, že by bylo nutné v každé přestupkové věci nařizovat konání ústního jednání. Požadavek na konání veřejného jednání v přítomnosti účastníka řízení, které toto ustanovení zakotvuje, se nemusí realizovat přímo v přestupkovém řízení. K jeho naplnění může dojít až v soudním řízení. Je přípustné, aby právní řád omezil právo účastníků správního řízení o dopravním přestupku na ústní projednání věci, je-li zajištěna možnost následného projednání věci před soudem (viz rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 166/2015-29), byť ani zde není konání jednání bezvýjimečné (srov. viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 17. 5. 2011 ve věci *Suhadolc proti Slovinsku*, stížnost č. 57655/08).
50. Pokud tedy žalobce pociťoval újmu způsobenou tím, že nebylo nařízeno ústní jednání před správními orgány, jako zásadní zásah do jeho práv, bylo na místě projednání jeho věci v řízení před soudem, k čemuž na jeho žádost došlo. Nedošlo proto k porušení základního práva žalobce na konání jednání v jeho přítomnosti.

Rozhodnutí o zamítnutí návrhu na nařízení ústního jednání

51. Žalobce tvrdil, že žalovaný rozhodl o jeho odvolání proti napadenému rozhodnutí, aniž by rozhodl o návrhu žalobce na nařízení ústního jednání. Rozhodnutí ve věci samé proto bylo předčasné. Nerozhodl ani o dalších odvoláních žalobce.
52. Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že dne 4. 11. 2024 žalovaný kromě napadeného rozhodnutí vydal rozhodnutí č. j. JMK 153710/2024, jímž bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti usnesení prvostupňového orgánu ve věci určení lhůty k odstranění vad podání. Téhož dne vydal rozhodnutí č. j. JMK 153719/2024, jímž bylo rovněž rozhodnuto o odvolání žalobce proti usnesení prvostupňového orgánu ve věci určení lhůty k odstranění vad podání. Dále vydal rozhodnutí č. j. JMK 153706/2024 o odvolání žalobce proti usnesení prvostupňového orgánu ve věci zamítnutí návrhu žalobce na nařízení ústního jednání.
53. Soud nezjistil, že by se žalovaný dopustil jakéhokoliv pochybení, pokud veškerá nadepsaná rozhodnutí vydal v jeden den. Je zřejmé, že spolu jednotlivá rozhodnutí věcně i právně

souvisejí a zvolenému postupu žalovaného nemá soud v tomto ohledu co vytknout. Otázka, které rozhodnutí je opatřeno jakým číslem jednacím, a které rozhodnutí tedy formálně předcházelo jinému, je dle soudu zcela marginální a irelevantní.

54. Žalobce v odvolání opět navrhoval provedení ústního jednání ve věci. Žalovaný o tomto návrhu žalobce samostatným usnesením či samostatným výrokem napadeného rozhodnutí nerozhodl. Je pravda, že dle § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán buď jednání nařídí nebo návrh usnesením zamítne. Pokud tedy žalovaný jednání nenařídil, měl o zamítnutí návrhu formálně rozhodnout usnesením. V daném případě však soud toto pochybení nevyhodnotil jako vadu, která by mohla vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí (obdobně srov. rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 212/2020-26).
55. Žalovaný se jednak vypořádal s požadavkem žalobce na konání ústního jednání v rozhodnutí č. j. JMK 153706/2024 o odvolání proti zamítnutí návrhu na konání jednání ze strany správního orgánu prvního stupně. Věcně se potřebou konání ústního jednání žalovaný zabýval i v napadeném rozhodnutí, kdy rovněž konstatoval, že konání ústního jednání nebylo nutné k uplatnění práv žalobce. Návrhy na doplnění dokazování rovněž vyhodnotil jako nedůvodné. V tomto směru proto napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění toho, proč žalovaný neměl za to, že bylo namístě ústní jednání konat. Z podstaty věci plyne, že pokud nebyly dány důvody pro konání ústního jednání v prvostupňovém řízení a v odvolacím řízení se z hlediska potřeby konání ústního jednání nic nezměnilo, nebyly dány důvody pro konání ústního jednání ani v odvolacím řízení. V řešené věci nebyla dána potřeba konání ústního jednání k uplatnění práv žalobce, jak již ostatně soud uzavřel výše. Z výše uvedeného tak plyne, že postup žalovaného žalobce na jeho právech nezkrátil.

VI. Závěr a náklady řízení

56. Krajský soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neshledal ani jiná pochybení, pro která by měl napadené rozhodnutí zrušit.
57. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. listopadu 2025

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.

samosoudkyně